

miliarisat cu mai toate literaturile clasice se ocupa neîncetat și cu literatura națională; iubea mult pe junii care începeau o scrie. El a scris puțin dar' plin de foc. Sdrobit de suferințe muri la anul 1866 în etate de 32 ani.

Poesiile sale s'au tipărit la un an după mórtea sa, adecă la 1867 sub titlul: „Foi de tómnă.“

Reproducem din ele în întregul ei poesia : „Vecina noastră,“ pe care Bolintinénu o numește „trăsură demnă de Anacreon“ :

«Când te-areți tu la feréstră
 «Cu un aerü gânditor,
 «—Dómne, dic, vecina noastră...
 «S'o sărut și-apoi se mor !»

«Am visat un visü ferice
 «Nóptea de alaltă-ierî,
 «Dumnezeü s'arétă, dice :
 «—Voiü se'ti daü orî-ce tu cerî.

«Vrei tu aur, vrei putere,
 «Glorie, coronî, mărirî ?
 «Din a cerulü avere,
 «Din ce vrei împărtășirî ?

«Muritor în sórta vóstră
 «Te-oiü face nemuritor !»